

Det kan godt være, at hr. Christian Wedell-Neergaard mener, at regeringen virkelig investerer i uddannelse, men så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvor han finder en stor satsning på uddannelse i finansloven.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg indrømmer, at det sammenlignet med Socialdemokratiets finanslovsforslag godt kan være, at regeringens virker mere ansvarligt. Socialdemokratiet har jo afsat flere penge på en lang række områder – og det oven i købet ufinansieret. Hvordan vil fru Lotte Bundsgaard undgå, at denne skævhed, at dette uansvarlige finanslovsforslag fører til højere skatter på et senere tidspunkt?

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Vi vil netop undgå, at vi behøver at komme i en situation, hvor vi skal spare drastisk på velfærd, at vi kommer i en situation, hvor vi skal hæve skatterne drastisk. Det vil vi undgå ved ting.

Den ene er, at vi mener, der er behov for velfærdsreformer. Det er lidt svært at finde ud af, hvad De Konservative mener i disse tider. Vi mener, der er behov for det. Vi har fremlagt et forslag til, hvordan man kunne lave velfærdsreformer.

Den anden er, at vi vil investere i fremtiden i uddannelse og i forskning. Man kan sammenligne det lidt med, at man, hvis man har et hul i sit hus, godt kan sidde og kigge på sin konto og sige, at lige nu har jeg altså ikke råd til at lappe det her hul. Men hvis man så ikke får det gjort, bliver det langt dyrere på sigt. På samme måde er det med uddannelse i Danmark: Hvis ikke vi får investeret i uddannelse og forskning nu, bliver det langt dyrere på sigt, for så kan vi ikke konkurrere med de andre lande.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre ville, som hr. Morten Østergaard også var inde på, meget gerne have været med i integrationsaftalen, også fordi vi syntes, at det var vigtigt at være med, når der var en stor sandsynlighed for, at Socialdemokratiet gik med.

Når vi ikke var med, skyldtes det forskellige ting, men det afgørende for os var, at vi simpelt

hen ikke kunne se, hvor de job var, som indvandrere skulle tage, og som de altså nu skal have for at kunne opretholde kontanthjælpen. Vi mente, at det ville være retfærdigt at sige, at man kun kunne miste sin kontanthjælp, hvis man rent faktisk havde sagt nej til et job. Som også andre Socialdemokrater har været inde på i løbet af debatten i dag, fornemmer jeg, at der også i Socialdemokratiet er den her frygt for, om jobbene er der.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om fru Lotte Bundsgaard ikke deler den her bekymring, altså om der ikke er en fare for, at der er nogle mennesker, der mister deres kontanthjælp, uden at de rent faktisk har fået et reelt tilbud om et job. Hvad er det for nogen job, som Socialdemokratiet mener der er til stede, og som kan bestrides af bl.a. indvandrere?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Problemet med forklædeydelsen er jo, at man ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Problemet er jo, at man siger til en gruppe mennesker: Pas jer selv, I får en ydelse, der er lavere, men så skal I ikke stå til rådighed. Det mener vi altså er et kæmpestort problem, især af integrationsårsager. Et er, at vi ikke går ind for borgerløn, men derudover mener vi af integrationsårsager, det er et stort problem, at man har mødre, som ikke kommer ud og lærer det danske samfund at kende.

Men jeg er da enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i, at vi så også har et ansvar for at hjælpe de her kontanthjælpsmodtagere videre. Derfor er jeg meget glad for, at vi fik sat 580 mio. kr. af til nogle af de svageste i det her land, nemlig kontanthjælpsmodtagere, som ikke har været i gang i et godt stykke tid. Det mener jeg kan være med til at sikre, at de her mødre kan komme ud og møde det danske samfund og derfor være bedre til at tage et ansvar for, at deres børn også bliver godt integreret i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi mener også i Det Radikale Venstre, at forklædeydelsen skal afskaffes, fordi man ikke skal give folk penge for bare at gå derhjemme, hvis det eneste problem, de har, er ledighed. Det er vi fuldstændig enige om. Men når vi ikke kunne gå med, var det, fordi det alternativ, som regeringen kom med, var, at man altså også skulle kunne miste sin kontanthjælp, hvis det ikke lykke-